

- Kantaja väittää tässä yhteydessä, että tarjoajan oli voidakseen osallistua hankintamenettelyyn täytettävä II.2.3. kohdassa mainitut teknistä suorituskykyä koskevat vaatimukset, mikä edellytti hankintamenettelyn ulkopuolelle jättämisen uhalla sitä, että kilpailijat rakentavat välittömästi kokonaan ainakin kaksi yhteistuotantolaitosta, joiden sähköntuotantokapasiteetti on ainakin 8 MW. Sopimuspuoleksi valittu tarjoaja olisi pitänyt jättää hankintamenettelyn ulkopuolelle, koska se ei täyttänyt tarjouspyyntömenettelyä koskeissa säännöissä asetettuja vähimmäisvaatimuksia.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1268/2012⁽¹⁾ 149 artiklan rikkomiseen, asetuksen N:o 966/2012⁽²⁾ 113 artiklan rikkomiseen, direktiivin 2004/18/EY⁽³⁾ rikkomiseen (kyseisen direktiivin johdanto-osan 39 perustelukappale); ja siihen, että käsiteltävässä asiassa on syyllistytty harkintavallan väärinkäyttöön.
- Kantaja väittää tässä yhteydessä, että hankintamenettelyn ratkaiseminen ja hankintasopimuksen tekeminen ovat lainvastaisia koska sopimuspuoleksi valitulla tarjoajalla ei ollut oikeutta saada niitä pisteitä, jotka sille annettiin, sillä komission vahvistamien arviointiperusteiden nojalla tehdyn teknisen tarjouksen arvioinnin on välttämättä perustuttava tuotantolaitoksen tosiasialliseen tehoon eikä kilpailijan yksipuoliseen ilmoitukseen. Tarjouspyyntömenettelyn osalta on siis loukattu avoimuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 966/2012 112 artiklan rikkomiseen, asetuksen N:o 966/2012 111 artiklassa mainitun tarjousten salaisina pitämistä koskevan periaatteen loukkaamiseen, asetuksen N:o 1268/2012 157 ja 159 artiklan rikkomiseen ja siihen, että käsiteltävässä asiassa on syyllistytty harkintavallan väärinkäyttöön.
- Kantaja väittää tässä yhteydessä, että tarjouspyyntömenettelyyn liittyvät toimet hankintasopimuksen tekemiseksi toteutettiin yhden ainoan istunnon aikana tutkimalla samanaikaisesti hallinnolliset asiakirjat tarjoajien hyväksymiseksi tarjouspyyntömenettelyyn, tekninen tarjous ja taloudellinen tarjous. Tällainen menettelytapa on ristiriidassa tarjousten salaisina pitämistä koskevan periaatteen ja tarjousten erillisyyttä koskevan periaatteen kanssa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu tasapuolisen kohtelun ja avoimuuden periaatteiden loukkaamiseen, perussopimuksen 15 ja 298 artiklan rikkomiseen, asetuksen N:o 966/2012 102 artiklan rikkomiseen, direktiivin 2004/18/EY 6 artiklan rikkomiseen ja siihen, että käsiteltävässä asiassa on syyllistytty harkintavallan väärinkäyttöön.
- Kantaja väittää tässä yhteydessä, että esitetyn tarjouksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen jälkeen komissio ilmoitti ainoastaan pisteiden myöntämistä koskevan asteikon ja kieltäytyi tämän jälkeen lainvastaisesti antamasta mahdollisuutta tutustua pyydettyihin asiakirjoihin jopa sen jälkeen, kun kantaja teki asetuksen N:o 1049/2001⁽⁴⁾ 7 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen perusteella uudistetun hakemuksen.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu tasapuolisen kohtelun ja avoimuuden periaatteiden loukkaamiseen, asetuksen N:o 1268/2012 157 ja 158 artiklan rikkomiseen ja siihen, että käsiteltävässä asiassa on syyllistytty harkintavallan väärinkäyttöön.
- Kantaja väittää tässä yhteydessä, että se, ettei hankintamenettelyn pöytäkirjoista ja hankintasopimuksen tekemistä koskevista lopullisista päätöksistä ole annettu jäljennöstä asetuksen N:o 1268/2012 157 artiklan vastaisesti, esti kantajaa saamasta tietoonsa mainituissa säännöissä vahvistetut edellytykset.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012 (EUVL L 362, s. 1).

⁽²⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL L 298, s. 1).

⁽³⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EUVL L 145, s. 43).

Kanne 3.6.2014 – Italia v. komissio

(Asia T-384/14)

(2014/C 235/43)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: avvocato dello Stato B. Tidore ja G. Palmieri)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 4.4.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 2008, joka on annettu tiedoksi 7.4.2014 ja jolla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden ja konkreettisemmin Italian tietyt menot jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu yhteisön periaatteiden loukkaamiseen ja asian puutteelliseen selvittämiseen
 - Kantaja väittää tässä yhteydessä, että komissio on riidanalaisessa päätöksessään suorittanut rahoitusoikaisun muutamien pelkästään Lazio ja Abbruzzon alueilla paikan päällä toteutettujen tarkastusten yhteydessä ilmenneiden laiminlyöntien perusteella. Kantaja riitauttaa sen, että tällaisen tarkastuksen tulokset voisivat ulottua tarkasteltavana olevien alueiden ulkopuolelle ja että oikaisun määräksi voitaisiin katsoa viisi prosenttia, koska Italian eri alueilla vallitseva todellinen tilanne vaihtelee hyvin paljon ja joka tapauksessa osallisena on ollut yksi ainoa maksajavirasto (AGEA).
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1782/2003⁽¹⁾ 43 ja 48 artiklan rikkomiseen
 - Komissio on päätöksessään väittänyt Italian valtion soveltaneen virheellisesti erityistukioikeuksia koskevaa säännöstöä ja katsonut, että rahastolle on aiheutunut riski. Kantaja väittää, että asetuksen N:o 1782/2003 43 ja 48 artiklassa ei säädetä erityisestä menettelytavasta erityistukioikeuksien edelleen jakamiselle komission tutkittavaksi ottamien tapausten osalta ja että Italian omaksuma menetelmä on paitsi täysin kyseisen säännösten mukainen myös sellainen, ettei siitä aiheudu mitään erityisiä riskejä rahastolle.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu rahoitusoikaisua ja hyväksymisperusteiden noudattamista koskevien yleisten periaatteiden loukkaamiseen sekä puutteellisiin perusteluihin
 - Komissio on päätöksessään suorittanut oikaisun, joka koskee toiminnallisia puutteita, jotka voidaan lukea ARBEAn syyksi. ARBEA on maksajavirasto, jonka hyväksyntä on peruttu viranomaisen 12.5.2010 tekemällä päätöksellä 16.10.2010 lähtien, jolloin AGEA otti hoitaakseen ARBEAn tehtävät. Kantaja riitauttaa komission omaksuman menettelytavan, jonka mukaan komissio on jatkanut vuoteen 2010 rahoitusvuosien 2007–2009 osalta jo suoritettua oikaisua ja olettanut, että jo todetut riskit ovat edelleen olemassa, sekä vahvistanut saman prosenttimäärän ja soveltanut oikaisua hyväksynnän peruuttamisen ja sen välillä kuluneeseen ajanjaksoon, jolloin AGEA otti ARBEAn tehtävät hoitaakseen.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.5.2014 – Seatech International ym. v. komissio

(Asia T-500/13)⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 377, 21.12.2013.